

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodne z dyrektywą w sprawie przejęcia przedsiębiorstw⁽¹⁾, by – po upływie roku od przejęcia przedsiębiorstwa, w ramach stosowania postanowienia układu zbiorowego pracy obowiązującego u przejmującego, zgodnie z którym przesłanką skorzystania z wydłużonego okresu wypowiedzenia jest posiadanie nieprzerwanego okresu zatrudnienia u jednego pracodawcy – nie brać pod uwagę stażu pracy nabytego przez pracowników u zbywającego, podczas gdy zgodnie z identycznym postanowieniem zawartym w układzie zbiorowym pracy obowiązującym u zbywającego pracownicy mieli prawo do zaliczenia tego stażu pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 7 lipca 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Lucowi Vanderborchtowi, oskarżyciel posiłkowy: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

(Sprawa C-339/15)

(2015/C 311/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżony: Luc Vanderborcht

Oskarżyciel posiłkowy: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawie krajowej, w której całkowicie zakazano wszystkim podmiotom wszelkiej reklamy leczenia ust lub zębów, takiej jak art. 1 belgijskiej Wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging (ustawy z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie reklamy w dziedzinie leczenia zębów)?
- 2) Czy zakaz reklamy leczenia ust lub zębów stanowi „przepis prawny dotyczący aspektów produktów związanych z bezpieczeństwem i zdrowiem” w rozumieniu art. 3 ust. 3 dyrektywy 2005/29/WE?
- 3) Czy dyrektywę 2005/29/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 8d Koninklijk Besluit van 1 juni 1934 houdende reglement op de beoefening der tandheelkunde (rozporządzenia królewskiego z dnia 1 czerwca 1934 r. w sprawie leczenia zębów), w którym ściśle określono wymogi dyskrekcji, które musi spełniać sztyl gabinetu lekarza dentystry wystawiony na widok publiczny?

- 4) Czy dyrektywę 2000/31/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawie krajowej – w której całkowicie zakazano wszystkim podmiotom wszelkiej reklamy leczenia ust lub zębów, w tym reklamy handlowej drogą elektroniczną (poprzez witrynę internetową) – takiej jak art. 1 belgijskiej Wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging?
- 5) Jak należy interpretować pojęcie „usług społeczeństwa informacyjnego” zdefiniowane w art. 2 lit. a) dyrektywy 2000/31/WE, który odsyła do art. 1 ust. 2 dyrektywy 98/34/WE⁽³⁾ zmienionej dyrektywą 98/48/WE⁽⁴⁾?
- 6) Czy art. 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w celu ochrony zdrowia publicznego nakłada całkowity zakaz reklamy opieki stomatologicznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 217, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep
(Niderlandy) w dniu 8 lipca 2015 r. – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu**

(Sprawa C-343/15)

(2015/C 311/36)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J. Klinkenberg

Strona pozwana: Minister van Infrastructuur en Milieu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 dyrektywy 1999/63/WE⁽¹⁾ oraz klauzulę 1 ust. 1 załącznika („Umowa Europejska w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy”) należy interpretować w ten sposób, że ta dyrektywa i ta umowa mają zastosowanie do urzędnika, który świadczy pracę na rzecz państwowego armatora i jest członkiem załogi statku przeznaczony do prowadzenia kontroli rybołówstwa?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 2 dyrektywy 89/391/EWG⁽²⁾, art. 1 ust. 3 i art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 93/104/WE⁽³⁾ oraz art. 1 ust. 3 i art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2003/88/WE⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że dyrektywy 93/104/WE i 2003/88/WE mają zastosowanie do urzędnika, o którym mowa w pytaniu pierwszym?